

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cismădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 7 Martie st. v.

Departe am ajuns!

Poporul românesc de sub coroana Sfântului Ștefan a ajuns drept răsplătă pentru multele jertfe, cu care contribuiesc la susținerea statului, de batjocura acelora, care se greează ca cea mai competentă și cea mai supremă expresiune a țării!

Parlamentul maghiar, compus prin forță și corupțiune dintr'un număr de slugi plecate și dintr'altul de soviniști fanatici, parlamentul maghiar, ai cărui membri în mod frivol identifică interesele țării cu interesele lor proprii sau cel mult cu interesele unei rase, parlamentul maghiar, care sub masca liberalismului și a constituționalismului a exclus din sinul său pe reprezentanții naționalităților, adică ai majorității cetățenilor contribuabili, parlamentul maghiar nu se mulțumesc cu toate acestea, ci suferă, ca în ședință publică să se insulte și batjocorească în modul cel mai rușinător poporul românesc!

Nici-când nu s'a adevărit mai mult proverbul, că „cine e de pagubă, e și de batjocură”, ca în raportul Românilor din Ungaria și Transilvania față cu așa numiții legiuitori din dieta dela Budapesta!

Halal de tine liberalism și constituționalism, sub care se pot întempla în incinta unui corp reprezentativ scene ca cele din ședința dela 16 Martie n. a casei deputaților din Budapesta!

Fără-ca Români să fi dat cel mai mic privilegiu, fără-ca ei să fi provocat prin ceva, cutează soviniștii fanatici d'al de Dobay și alții să-i apostrofaze cu insulte revoltatoare!

Dlul Mocșary, unicul care mai voese să recunoască cel puțin existența Românilor în aceste țeri, i-se aruncă în chip de batjocură cuvintele, că este Valach și a fost Valach dela 1879, când s'a pronunțat contra instrucțiunii limbii maghiare în toate școalele populare.

Di Coloman Thály, om bătrân acum și cu reputațiune de om literat, strigă în batjocură, „că mai bine să se comandeze românesc decât nemțesc!”

Ear' alt fanatic șovinist, deputatul Dobay, nu se sfiește a constata, că la alegerile din urmă solgăbiraiele au dus pe Români ca pe nisece turme de oi la urnă, ca să aleagă deputați guvernamentali!

Unde se mai poate batjocură mai înjositoare ca asta?

Dar' să nu ne pierdem cumpătul! Legiuitorilor din Budapesta nu avem

nimic de a le spune. Îi scim orbiți și incapabili de a cunoaște adevărul, ar fi pagubă să ne necăjească, ceea-ce ei fac, sau să mai pierdem vorbe, voind a-i capacita.

Dar' în fața acestor batjocuri obrasnice adresăm un cuvânt serios fraților noștri români:

Înainte de toate celor câțiva Români de nascere, care mai sed și astăzi în parlamentul din Budapesta: Dacă mai este numai o picătură de sânge românesc în vinele dlor Szerb, Beles, Rezeiu și Rácz, s'a putut întempla ca, fie ei ori-și-cât de mameluci, acea singură picătură să nu le sară în față, când neamul lor a fost batjocorit în chipul arătat?

Mai pot pretinde acești domni a fi considerați drept mădulari ai națiunii românești, după-ce nici-unul nu s'a ridicat să protesteze, când neamul lor a fost comparat cu o turmă de oi?

Întrebăm mai departe pe acei onorabili politici ai noștri, care până în ziua de astăzi se mai ved îndemnați a se pune în conflict cu opinia publică românească și ar dori, ca Români să iee parte la alegeri; îi întrebăm, ce dicie la aceste? Mai poate fi un om serios și cu mintea sănătoasă, care să afirme, că n'a avut dreptate generalul Traian Doda și protopopul Popovici, când au enunțat, că în parlamentul din Budapesta nu este loc pentru Români?

Întrebăm mai departe pe toți acei rătăciți sau slabi de ânger, care în contra hotărârii unanime a conferenței naționale, au lăsat să fie seduși a lua parte la alegerile din urmă; îi întrebăm, le place cinstea, cu care sunt răsplătiți acum, cinstea de a fi comparați cu turme de oi fără cap și pricepere?

Întrebăm în fine pe toți cărturarii și conducătorii poporului dela sate, care ar fi avut datoria să lumineze pe bietul țeran, cum are să-și întrebuițeze dreptul electoral, care și-ar fi putut împlini această datorie — și nu și-au împlinit-o, care au stat în nelucrare și au privit cu mâinile în sin, cum solgăbiraiele și gendarmii au dus pe țeranul român nepricepător la urnă, ca să voteze pentru vre-un șovinist, care acum își bate joc de dînsul, întrebăm pe toți aceia, care de frică sau pentru a nu se strica cu vre-un puternic, au permis să se facă abuz de poporul inculat de sub conducerea lor; îi întrebăm, cu ce se vor legitima înaintea posterității, care îi va face responsabili pentru batjocura, că neamul lor în anul Domnului 1889 a fost comparat în legislativa țării cu dobitoacele?!

Români, așa nu mai merge! Destul, preste cap destul a fost, că nedreptățile și suferințele le-ați îndurat cu atâta blândețe, batjocura cel puțin ar trebui să vă deștepte și să vă îndemne a reclama cu mai multă energie drepturile și considerarea, care vi-se cuvin.

N'aveți să faceți prostii, n'aveți să vă perdeți cumpătul, n'aveți să fiți ne-socotiți, n'aveți să părăsiți terenul legalității și al iubirii de ordine, dar' în cadrul tuturor acestora aveți să vă afirmați ca cetățeni vrednici de o mai bună tractare, ca un popor conșciu de valoarea și dignitatea sa, aveți să documentați fanaticilor din Budapesta și lumii întregi, că sînteți oameni cu dor de progres și dezvoltare, dar' nu turme de dobitoace!

Timpul suprem este să ne tragem cu toții seama ce este de făcut. Inteligența menită de a conduce se-și impunească mai cu sevă datorințele față cu poporul, să excludă din mijlocul ei pe cei nemernici și înrâiți, să ferească poporul de seducători și răuvoitori și să-l lumineze mai bine asupra drepturilor și datorințelor sale, ear' poporul să dea ascultare adevăraților sei conducători! — Altcum vom fi nu numai de batjocura parlamentului maghiar, — ci de risul lumii.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 7 Martie st. v.

Un nou argument în contra noiei militare.

Sinuciderea colonelului Zathureczky dela regimentul de infanterie Nr. 50 din Alba-Iulia formează, se vede, cel mai nou argument în contra proiectului de lege militară. Mai înainte diarele maghiare din Cluj se încercau a acoperi adevăratele motive ale sinuciderii: datoriile; după ele „Pesti Hirlap” a spus-o direct, că colonelul Zathureczky era persecutat pentru sentimentele sale maghiare și că în timpul din urmă i-s'a dat de înțeleas, că are să fie pensionat din oficiu, dacă nu-și va cere însuși pensia, și acum vine deputatul Polónyi și în ședința de ieri a dietei maghiare se provoacă la cazul lui Zathureczky, pe care numai actualul sistem militar l-ar fi băgat în mormânt.

Dealtmintrelea însuși diarul „P. H.” mărturisese, că acest colonel a participat, în ciuda opirii dela locurile competente, la balul „kultur-egylet”-iștilor din Alba-Iulia și că niti acum pe urmă, după un serviciu militar de patruzeci de ani și cu aspirațiuni de general, nu scia cum se cuvine limba germană.

Același deputat a dis apoi în ședința de ieri, că armata comună e cel mai mare pericol pentru maghiarime, căci ea cu tot deadinsul voese să germanizeze. A spus, că acolo există Armeesprache, Dienstsprache, Tafelssprache, Regimentsprache, Kasernsprache, Kantinsprache, numai limbă maghiară și spirit maghiar nu se află nicăiri în armata comună. Discursul și-l-a terminat dicând, că actuala stare nu poate ține multă vreme. Națiunea maghiară începe a se deștepta și se va scutura de actualul sistem de guvernare, care în sus e slugarnic, ear' în jos brutal fără margini. După el a vorbit Carol Grecsak tot în contra proiectului militar.

Situția în Sârbia.

Diua de alaltăieri a fost dedicată noului rege sârbesc. În toate districtele țării și în toate bisericile din Belgrad s'au ținut servicii dumnezeiesci festive. În biserica catedrală din Belgrad metropolitul cu o asistență strălucită a celebrat serviciul, la care au participat ambii regi, regenții, ministrii, consilierii de stat, corpul diplomatic și corpul oficerilor. Metropolitul a întimpinat pe noul rege de pe amvon cu un discurs festiv. Seara a fost iluminat întreg orașul.

„Journal de St. Pétersbourg” constată cu satisfacție, că opinia publică a Europei începe a privi în liniște noua situație în Sârbia, și accentuează îndeosebi, că această atitudine porcede dela diarele germane. Foia din cestiune dicie mai departe, că acum începe și presa austriacă a privi situația cu mai multă calmitate. Aceste vederi corespund raporturilor faptice ale actualului regim din Sârbia și ofer o nouă garanță pentru ordine și pentru pacea generală.

Cu privire la cei trei regenți ai Sârbiei se scrie, că în afaceri de politică externe dl Ristici este neutru, dl Protici austrofil, ear' Belimarcovic rusofil. E caracteristic ce se scrie referitor la dl Ristici: Pe vremea războiului ruso-turc dînsul încunoscînt fiind de prefectul Svetcoici al Pirotului, că Rușii vin să ocupe orașul, a dat ordinul: Să vă opuneți cu arma, când veți vedea, că Rușii vor să intre în oraș. După congresul dela Berlin dînsul a făcut darea de seamă asupra desbaterilor congresului, a spus între altele rolul ce l-a avut față cu Sârbii Gorciacoff, precum a declarat și aceea, că dacă Pirot-ul li-s'a dat Sârbilor, apoi aceste se pot mulțumi numai stăruinței comitelui Andrassy. Cei care au

fost de față și l-au aplaudat spun, că de atunci Ristici a început să se apropie de Austria.

Nihilismul.

Diarele străine ne-au adus scirea, că la Zürich s'au descoperit patru studenți nihilști, care preparând dinamită, unul a fost omorît, ear' ceilalți s'au rănit grav, făcînd dinamita exploziune. Casul acesta n'are numai importanța unei simple întemplări. Ea ne arată totdeodată, că nihilistii s'au pus din nou pe muncă, și cine scie dacă ați ori mîne nu ne va veni o scire despre un atentat al lor. Asupra afacerii dela Zürich se dau dealtmintrelea următoarele detalii pozitive: La 9 curent se lășe în Zürich scirea, că o încăierare s'ar fi făcut între studenții poloni și ruși dela universitate și că s'ar fi făcut mai multe răni. Adevărul e, că în curînd, precînd poporația se aduna pe strade, se vedea un car sanitar, care ducea la spital pe un student polon rănit de moarte și alți ruși răniți, între care și o femeie. S'a aflat apoi, că nici-un conflict nu s'a făcut între studenți, ci că cu toții s'au pus să fabrice dinamită și că în mijlocul acestei lucrări li-s'a întemplat nenorocirea să facă exploziune dinamită și studentul rus Brinvald și polonul Dumbsky să fie răniți de moarte. Brinvald a și murit deja, ear' Dumbsky e și el pe calea tovarășului său. Comisiunea întocmită pentru cercetarea și examinarea materiei, din care s'au fabricat bombe, nu a putut să definească încă din ce materie au fost aceste făcute și se crede, că nihilistii au inventat un nou metod de a face dinamită. S'a făcut apoi perchișiuni la casele tuturor studenților ruși și poloni, căci se crede, că aici este cuibul unui adevărat complot nihilist.

Alegerea de episcop în Caransebeș.

Consistorul eparchial din Caransebeș publică următorul circular:

Nr. 5 Cons. pl.

Veneratului cler și iubitului popor credincios de toată starea și treapta din eparchia ortodoxă răsăriteană română a Caransebeșului, onoraților deputați ai sinodului acestei eparchii!

A bineplăcut Dumneșului viilor și al morților în sfatul său cel necuprins de mintea omenească a chema la ceresale sale locașuri pe primul, preabunul și în veci neuitatul nostru archiepiscop Ioan Popasu, și astfel catedrala episcopescă în eparchia de Dumneșu scutită a Caransebeșului a devenit vacantă.

Prin dispozițiunile 8-lui 98 din „Statutul Organic”, fiind impusă consistorului eparchiei veduvite datoria de a stăru, ca alegerea de

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Novelistul din Blaj.

„E foarte bine să ne intereseăm de scrierile noastre, dar' totdeauna să le privim de aproape, să le criticăm cu deamănuntul, să le dăm pe față, dacă sînt plagiate.”
I. C. Panțu.

Vorbim de Traian H. Pop.

Deși i-s'a spus, ca să se lase de poezie, căci n'are nimic original, tot ce are e plagiat din Eminescu și din alți poeți, care i-au cădut prin mîni; el ca poet nu e decât numai o caricatură („Tribuna” 5 Aug. n. a. tr.); deși de atunci i-s'a mai repetat această frasă de mai multe-ori, chiar și numai deună-dile („Tribuna” 22 Febr. n. a. c.), totuși nu se lasă de năravul lui; plagiază!

Considerînd însă, că toți cei-ce i-au dis cuvintele de mai sus, i-le-au dis numai în ceea-ce privește activitatea sa poetică (!), fie-mi permis ca, îndemnat de cuvintele ce le pusei în fruntea acestui articol și pe care demnul profesor I. C. Panțu le-a dis la o întrunire literară din Brașov, precum și de datoria, de a nu lăsa pe stimabilul public cetitor ca să fie în eroare, să consider puțin prosa acestui domn.

Să nu vorbim de traducerea „Lenau”, despre care dicie, că e „după isvoare străine”,

precînd ea în realitate nu e altceva, decât o traducere chinuită din o carte ungurească, care la rîndul său va fi earăși o traducere; nu de schița „Adio”, care e plagiată pe jumătate din Turgenieff, jumătate poate de aiurea; nici de „Un mort între vii”, care dicie, că e „novelă engleză”, ducînd pe cetitor în eroare, ca să creadă, că doară e din engleză, precînd ea earăși nu e altceva, decât o traducere de pe ungurese; și preste altele, care de-abia pot fi considerate ca nisece pense școlastice și de care a făcut de altcum amintire, să trecem preste toate aceste și să considerăm mai înteu pe una mai nouă, publicată în Nr. 280—4 al „Gaz. Trans.” din a. tr., în care dl T. H. Pop a ajuns la cel mai înalt grad de cleptomanie, așa încât îi putem profeti, că dacă va merge tot pe calea apucată, va întrece și pe cel mai mare plagiator al secolului XIX.

Novela din cestiune e tradusă earăși din limba ungurească, pe care o posedă decînd asculta primele clase gimnasiale nu sciu la ce gimnasiu unguresc. Autorul ei e Vadnai care, după-cum se scie, a fost un novelist bun.

Și iată cum a făcut dl H. Pop! A cetit întreagă novela „Fereastra deschisă”, apoi gătîndu-o, s'a apucat de croirea altei novele. Bună-oară ca un model al d-sale, când a scris pe „Tudor.” Acolo unde s'a potrivit a tradus din carte, dar' a tradus așa, ca să nu-l afle oamenii, o foaie de aici, a sărit alte două și apoi a mai tradus o față și tot așa mai departe, până a gătat-o cum biet a putut.

În următoarele voi compara aceste două lucrări prin pasage scoase din amîndoi, din care să se poată vedea „destoinicia” d-sale; sau mai bine dicînd, să se vadă „cum debutează tinărul poet!” — vorba lui Duică.

Să încep dară!

Adevărata vorbă „tot începutul e greu!” se vede, că a trebuit s'o experimenteze și domnul T. H. Pop, căci prima, dic prima, propoziție încă a plagiat-o.

„Fericitul tinăr mai mult visează decât trăiesc!” — dic Vadnai cam la al cincilea punct al noiei sale.

„Cel fericit mai mult visează decât trăiesc!” — exclamă din partea sa dl T. H. Pop, răsufînd cu mult ifos, petrecîndu-și mîna prin păr, ca-și-cînd ar fi dis cine scie ce cugetare grandioasă și originală. Începută novela odată, ca și din foalele lui Eol, curg ideile ca mana, umplînd 2 coloane de foileton cu verși și uscate.

„Singur în odaia lui de multe-ori se trezia dimineața, atins de rațele soarelui în față, și trezînd cum era, sta răzîmat cu cotul pe marginea patului, gîndindu-se la visurile, din care îl trezise soarele și sgomotul asurzitor de pe strade.”

Așa dicie T. H. Pop. Ear' Vadnai:

„De câte-ori sgomotul de dimineață și soarele m'au deșteptat, ca să-mi continuu trezînd visurile.” Vadnai e scurt, dar' l'a lungit dl T. H. Pop.

„... O vedea numai adese-ori neastîmpărată, mergînd până la masă, luînd o carte și earăși punîndu-o jos. Cînta adese-ori de jale și de dragoste...” dic dl T. H. Pop mai departe; a le pune pe toate ar fi prea mult de lucru și ar ocupa prea mult spațiu, ceea-ce nu merită.

La Vadnai aflăm:

„Frumoasa și plăcuta ființă deveni deodată mai serioasă și privia la fereastra mea totdeauna cu față sficioasă și roșie... și seara străbăteau de dîncolo în casa mea tonuri jalnice de pian.”

Și puțin mai la vale:

„De altcum ce ar fi cauza, ca să fie așa de tristă și neliniștită. Acum își ia lucrul de mînă; acum îl depune, începe a ceti, dar' cartea i-se închide în mînă...”

Comparîndu-le, observați îndată, că din frumoasa descriere a neliniștii ce o muncia pe biata fată, dl T. H. Pop făc un sarbîed extras.

Îns:

„Într-o di Guță își îndreptă pașii spre pădurea dela spatele orașului, depărtare cam de o oară. Când era aproape de tufiș, orisonul se îmbracă într-o ceață neguroasă, nori negri răsăreau de după dealuri și în căteva minute culmile lor se vedeau stropite de ploaie. Guță grăbia spre un arbore din apropiere, când ploaia încep să-l ude bine. Ajuns sub crengile arborelui, privia cum se apropie de el puhoiul ca o leasă grea și îndesată, de vreme-ce fulgerele se repetau des.

Într'aceia iată că din partea dreaptă o figură de femeie cu pași repezi și îndesați grăbia spre arbore, sub crengile căruia sta Guță adăpostit de ploaie. El o privi lung cum venia ață cătră el, nesciind în zăpăceala ei dacă mai este cineva sub arbore sau nu.

Guță rămase înmărmurit. Când era numai câțiva pași de el o cunoscu pe mers și pe statură, pe ochi și pe sprîncene. Ea cum îl vedea, strigă spărtiată, voi să-și iee o altă direcțiune, dar' Guță o învîta cu un zîmbet duios etc. etc. etc.”

La Vadnai:

„Într-o după-ameață umblam pe locul acela. Era o după-ameață prea tristă și posomorită... însă nu mă prea bucuram, că timpul era așa trist și posomorit; privind spre nori, cugetam că în cer, pe pămînt și în inima omului se schimbă umbră și lumină...”

„Atată am meditat, până-ce picurii de ploaie ce cădeau m'au udat. Trebuî să grăbesc. Îndesert m'am grăbit, căci ploaia deodată se mări și norii pe neobservate și-au vîrsat greutatea lor. Nu departe înaintea mea sta un arbore rămurat, am fugit sub frunzele aceluia, privind de acolo la ploaia cea deasă, carea întru atîta lovia tufele, încât acele mînioase, făceau un vuiet. Într'aceasta de-abia observai, că pe drumul de pe deal fuge cătră mine o copilă de o statură sulegetă, cu o pălărie lată și cu o nătramă pestriță la grumădi.

episcop să se facă în restimp de trei luni; acum după ce s'au luat dispozițiile pentru alegerile supletive de deputați preoți și mireni la sinodul eparchial pe perioada restantă a anilor 1889 și 1890 în cercurile devenite vacante în întregime, și după ce cu privire la timpul convocării sinodului eparchial extraordinar pentru alegerea de episcop, acest consistor a cerut înviațiunile necesare dela Înalț Preasfinția Sa părintele metropolit Miron Romanul, care dooresce a conduce în persoană sinodul eparchial electoral, pe baza literelor Înalț Preasfinției Sale părintelui metropolit ddo 20 și 25 Februarie a. c. Nrii 48 și 53 Metr. și în virtutea dispozițiilor §§-lor 90 și 98 din „Statutul-Organic” consistorul eparchiei vându-se co-nvoacă și prin aceasta declară de convocare sinodul extraordinar al eparchiei Caransebeșului, pentru alegerea de episcop diecesan, pe *Duminecă a V-ia din Păresim, adevă pe 26 Martie (7 Aprilie) a. c.* la biserica catedrală din Caransebeș la 10 oare antemeridiane.

De aceea invităm cu onorul cuvenit pe toți onorabili deputați ai sinodului eparchial, spre a lua parte la acest act prea însemnat pentru viitorul și soarta tinerei episcopii ortodoxe răsăritene române a Caransebeșului, făcând într-una atenție pe onorabili deputați, că după §-l 100 din „Statutul-Organic” în preșeara zilei de alegere se ține priveghierea după tipicul Rosaliilor, eară în înșaiși ziua de deschidere a sinodului sf. liturgie după acelaș tipic în biserica catedrală din loc.

Caransebeș, în 1 Martie 1889.

Consistorul eparchial:

Filaret Musta m. p., Ioan Bartolomeu m. p.,
proto-incl apiscopos secretar consistorial.
și președintele consistorului

Correspondența macedoneană

a „TRIBUNEI”.

Perlepe, 26 Februarie 1889.

La Sibiu.

Vom suferi noi oare încă mult timp de fearele seltatice, care cu forța n-îs impun a ne conduce pe calea păcătoasă, pe care dinșii au apucat? Vom suferi încă, ca un căleu fanariot să ne pună frâul grecesc și să ne înjuge la carul miserabil de dinșii conduc? Vom suferi, ca un Chiril, un Mateiu revoluționarul și un Alexandru, toți călugări fanarioti recrutați de prin porturile și ipodromurile Fanarului, să ne sugrume limba strămoșească? Dar! acești poreclii archierei și episcopi oare convin a fi capi ai bisericii, urmașii Domnului nostru Isus Christos? Nici-odată. Dinșii nu sînt demni a pași măcar în ușa bisericii; mai antîeu de toate sînt ignorați în toată puterea cuvîntului; locul lor este colo la munți, a fi conducători ai brigandilor, ear’ nici-decum capi ai bisericii.

S’-a cunoscut, pentru care fapte meschine a fost dirijat Chiril din eparchia sa; Mateos a fost mai prevădător, mai șiret, încât de bună-voe ’și-a părăsit reședința sa din Monastir, cu toată plănura sa perfidă; rămasse nevrednicul Alexandru din Crușova, dar’ acesta n’are de cine se teme, căci Românii, cărora le întinde cursele, n’au putere, apoi ei n’au cuvîntul, n’au cui se plînge, prin urmare este tolerat în mijlocul lor, grație ticăloșiei unor nemernici grecmani.

Rolul principal al clerului fanariot din imperiul turcesc nu este cel bisericesc, cum de nenumărate-ori s’a spus lumii, ci sub masca bisericească, sub haina neagră călugărească, ascund planul lor politic.

„Ea nisiau cătră arborele rămuros, și probabil nici nu observă că și eu sînt acolo . . . în această fetiță am aflat pe „mica mea cea plăcută” ce o perdusem.”

Și care e deosebirea între aceste? Dl. T. H. Pop a mai dîs: „pe ochi și pe sprîncene”, ca s’-i deie un colorit oare-care românesc. Mirare, că nu a pus că e „novelă populară”.

Să vedem adevă cum pleacă de sub arbore.

„Ploaia încetase. Maria se grăbia să meargă acasă. Guță o rugă s’-l primească a o însoți. Mergînd drumul de vale și fiind lunecus, el îi oferî brațul și plecară.”

„Ea era roșie la față, și tremurînd, pășia alături de el, în vreme-ce Guță, cuprins de un neastîmpăr, nu mai vedea nimic în cale-i. Ea îi vorbea de bunică-sa, care de bună-seamă se va fi aflat în nenumărate de lungă ei întîrzieri; el zimbînd, o privia cum se sdrobește sufletul ei tîner și nevinovat la gîndul ce va dîce bunică-sa.

„Iată locuința noastră!” — dîse Maria trăgîndu-și frumos mîna din brațul lui. Guță era zăpăcit grozav. Nu scia ce să facă, s’-și ieie rîmăsbun ori s’-o însoțească până în curte? În clipa asta o voce răgușită se auzî: „Mărioară, unde ai umblat, pentru D-șeu.” Era vocea bătrînei.”

Asta la T. H. Pop. La Vadnai astfel:

N’a trecut mult timp, abia doi ani sînt, decînd s’a descoperit o parte din plănura lor, prin care destul de clar s’a dovedit guvernului Maistății Sale Sultanului, care anume din felurita poporațiune a supușilor este mai credincioasă; dar’ din nenorocire, victimă a cădută tot un Român; căci Grecii, prin lingușirile lor, prin care excelează, au sciut să iese din această încurcătură și să întoarcă așa lucrurile, ca-și-cînd Românul, inamicul de moarte al Grecilor, ar fi preparînd anexarea Macedoniei la Grecia.

Lucrurile au fost așa de vîdite, încât le-ar pută pipăi cineva, totuși în țeara noastră s’au putut întîlni pe dîs. Archierei grecesci tot le este permis în imperiul otoman. Lor le este dat a judeca și a condamna pe nenorocii creștini ortodoxi; apoi și dacă cineva din creștini ar îndrăzni să treacă la alt rit, anume la cel catolic, îndată este pîrit de pseudo-păstorul grec, că acela ar fi avînd intențiuni urite contra guvernului și alteile, cum a fost și cu catolicii bulgari din Perlepe.

În starea, în care se găsesc Românii în Turcia, unde înșeiși autoritățile prin procedurile lor arbitrarie te silesc a înverșunata grecismul, mare ciudă este de fîmărunată apărare ce întrebunțază elementul român pentru a-și păstra limba și originea maternă.

Măcel groasnic s’ar fi întîmplat la Bobotează în Crușova, dacă n’ar fi ajuns la timp poliția; și cînd ar sci lumea, că pricinitorul încăierării n’a fost altul decît fanariotul călugăr!

Este obicei vechiu la Crușova, ca în ziua de Bobotează să se sfințească apa la o fîntînă în limba română; fanariotul călugăr a voit să împedecă cîntarea în limba românească și pentru acest scop a și trimis pe cîțiva bărbați din grecomanii ușuratici și pe mulți elevi de ai gimnasiului grec, ca să facă scandal la fîntînă; am spus, că grație sosirii la timp a poliției locale, că nu s’a întîmplat ceva funest, căci dîu, cum au fost excitate spiritele Românilor în momentul acela, apoi nu scia ce s’ar fi ales și de lighioana aceea fanariotească.

Meciu-Bon.

CORRESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

Valea-Hațegului, în 17 n. 1889.

La răscumpărarea regalilor.

E la ordinea zilei cestiunea răscumpărării drepturilor regale de cărmărit.

O cestiune destul de importantă și pentru poporul nostru, și cu deosebire pentru clasa fostă iobagă, cea mai ignorată de toți, cel puțin aci pe la noi.

În punctul 2. §. 2. al art. de lege 36 din 1888, ca drept de cărmărit ce are să se răscumpere decătră stat e numit și dreptul de cărmărit legal sau iobagial. Acest drept sciut este, că se începe din 29 Septembrie și durează până la anul nou. — Sciut este și aceea, că cel puțin aci pe la noi s’a administrat de oficiile administrativ-politice prin dare în arîndă pe numele comunei ca atare, ear’ venitul s’a întrebunțat în folosul tuturor locuitorilor fără deosebire.

De aci vine, că de câte-ori fostii iobagi din cutare comună, — și comune de acele sînt multe — au donat prelîngă document în regulă dreptul de cărmărit tri-lunar bisericii sau școalei lor, oficiile administrativ-politice au dîs „Veto”, privindu-’l de avere a comunei ca persoană juridică.

De aci vine, că acel drept și acum cu ocaziunea răscumpărării se însușă de res-

pectivele oficii notariale pe numele comunei ca persoană juridică, precînd de iobagi nici vorbă.

Eu sînt de părere, că fostii iobagi sau descendenții acelora în drept ar trebui pe numele lor s’-și însușească dreptul spre răscumpărare și în timp legal să înceapă proces de proporționare. Sau ce ar fi mai bine: cu toții s’-l doneze prelîngă document în regulă pe seama bisericii sau școalei lor, și pe baza acelui document să se însușească dreptul de răscumpărare decătră respectivele corporațiuni juridice, ca primitoare de don; căci și altcum în cele mai multe locuri din suma de răscumpărare puțin ar veni pe seama unui fost iobagiu. — Deci să nu conceadă răscumpărarea pe numele comunei ca persoană juridică, pentru că după modesta mea părere, din motivul, că oficiile administrativ-politice au exarîndat dreptul fostilor iobagi pe numele comunei ca corporațiune juridică, și pe seama acesteia ’l-au folosit, nu urmează că comuna ca atare a acuzat dreptul de proprietate, despre care vorbesce §. 2. punct 4. și 5. art. de lege 36 din 1888; deoarece-ce o astfel de folosire nu are titlu de drept, și mai departe, căci numai acele drepturi de cărmărit se vor răscumpăra, care sînt taxativ înșirate în amintitul §., și de acele drepturi comunele nici chiar orașele, — cel puțin pe aici pe la noi, — nu s’au folosit și respective n’au avut.

În cestiunea aceasta aș dori în interesul poporului să se pronunțe cât mai curînd advocații nostri ca oameni de specialitate, dacă cumva nu s’au pronunțat până acum. Eu cel puțin n’am cetit.

Trebuie să ne luminăm noi de noi și prin noi. Vom vedea.

Un fiu de fost iobagiu,

CRONICĂ.

Numire. Ministrul r. u. de justiție a numit de cancelist cl. a II-a la institutul corecțional din Aiud pe Iuliu Molnár.

Camera advocațională din Arad aduce la cunoștință, că advocatul Dr. Wilhelm Seiler s’a mutat cu cancelaria din Seghalm în BichișGiula.

Plan nou pentru circulațiunea trenurilor. Direcțiunea căilor ferate reg. ung. de stat face cunoscut, că dela 25 Martie se vor pune în circulațiune pe linia Sighișoara—Odorheul-săcuesc trenurile mestecate Nr. 5215 și 5216 în loc de trenurile mestecate de până acum Nr. 5211 și 5212. Trenul omnibus Nr. 5215, care se încopiază direct la Hașfalău cu trenul dinspre Brașov Nr. 316, ear’ la Sighișoara se încopiază cu trenul de persoane dinspre Cluj Nr. 307; acest tren omnibus pleacă din Odorheul-săcuesc la 2 oare 6 minute după ameași și ajunge în Sighișoara la 5 oare 42 minute după ameași. Celălalt tren mestecat Nr. 5216, pleacă din Sighișoara la 7 oare 53 minute dimineața și sosese în Odorheul-săcuesc la 11 oare 29 minute înainte de ameași.

Trimisul siamez în Viena. În luna viitoare va sosi în Viena un trimis nou, care până acum nu există, trimisul regelui din Siam. El se numește Sai Sanit Wangse. Fiindcă regele siamez Somdet Phra Parminder Maha Chulalongkorn nu are chiar mulți bărbați diplomați, trimisul din Viena va fi totodată trimis al Franței și al Germaniei.

Massa concursuală Carol Tatarcy din Baile-herculane. Pretensiunile creditorilor insinuate și recunoscute de tribunalul reg. din Caransebeș se urcă la suma de 600.600 fl.; mobilele s’au vîndut cu 52.000 fl.; imobilele sînt prețuite cu 418.000 fl. Activele sînt

dar’ 470.000 fl., deci ar rezulta un deficit de 120.400 fl. Comitetul creditorilor s’a compus în Joia trecută din advocații din Timișoara Ernest Várnay și Dr. Desideriu Prepeliczay, apoi din Isosif Toth, fisc regesc cameral în Lugoj, ca membri ordinari; mai departe din Carol Bauer, advocat în Caransebeș, și din Dr. Isosif Görner, advocat în Lugoj, ca membri suplenți. Curatorul masei rămîne Carol Szabó, advocat în Caransebeș.

Cor nou de plugari s’a înființat, după cum spune „Foaia Diecesană”, în comuna Rusova-vechie, prin stăruința neobosită a parochului Vincentiu Balea, care a ajutat prin staturii părintesci și materialice pe tineri. Totodată în înțelegere cu înșefătorul Ilie Muia s’a chemat din Mercina Isosif Pauț, dirigentul corului vocal gr.-or. de acolo, pentru instruirea tinerilor în decurs de două luni.

Un iubilen. Vestitul musicant Salamon ’și-a sîrbat altăieri seara în Cluj iubileul de 50 de ani ai activității sale musicale. După foile din Cluj, iubileul acesta a fost o adevărată festivitate pentru publicul din Cluj. Sîrbarea a fost aranjată în reduta orașului. Diarele clujene aduc în numerii lor de astăzi biografia bătrînului primăș țigănesc.

Institutul de bacteriologie din București. Din statistica bacteriologică a tractamentului antirabic la institutul de bacteriologie reiese, că în luna Iulie Februarie s’au tractat 22 de oameni mușcați de animale turbate; între care 5 copii și mai mulți indivizi prezentînd mușcături grave. Doi au fost mușcați de lup turbat. În 12 casuri turbarea animalelor a fost demonstrată prin experiment la institutul de bacteriologie și în luna aceasta au sosit la institut mai multe rapoarte asupra stării în deplină sănătate a persoanelor tractate până acum; de asemenea în această lună n’a primit scirea despre vre-un deces. Până acum toți cei mușcați de căni turbate și tractați la institut s’au vindecat, precînd de altă parte s’a putut constata în luna aceasta moartea a doi indivizi mușcați și netractați.

Combaterea pelagrei în România. Cetim în „Românul”: Ministerul de interne a luat de astă-vară măsuri pentru a se pregăti la combaterea pelagrei, care în multe părți ale țerii vestejește viața și energia țeranului nostru. Spre acest scop, directorul serviciului sanitar a fost invitat să strîngă date din țeară ear’ Dr. Neagoe a fost trimis în străinătate, spre a studia la fața locului cercetările făcute de străini și organizarea serviciilor din diferite țeri, pentru combaterea acestui flagel. Și doctorul Sergiu și doctorul Neagoe ’și-au depus rapoartele. Primul s’a publicat; al doilea, despre care se dîce, că conține multe lucruri prețioase, se va publica în zilele aceste. Acum s’a numit o comisiune, care să ducă mai departe cercetările în țeară și să adune toate elementele stării de suferință ale sateanului român. Această comisiune se compune din dñii doctori Kalinderu și Stoicescu, clinici; Felix, igienist; Babeș, bacteriolog, și Minovici, chimist.

O carte de Dr. Brînză. „Românul” află, că dl Dr. Brînză, directorul serviciului filoxerie, pregătește o lucrare completă asupra serviciului filoxerie din țeară. Această operă, care va apăre în curînd, va fi ilustrată cu mai multe gravuri și planșe.

Curtea de cassație din România a fost chemată în zilele trecute să se pronunțe asupra cestiunii de a se sci, dacă pretențiunile dintre un comerciant și un particular trebuie să fie supuse jurisdicțiunii comerciale sau civile. Curtea nu s’a putut pronunța, ivindu-se divergență de opinii.

Regele Milan în Turcia. Regele Milan a cerut Sultanului permisiunea, de a veni în cel mai strict incognito la Constantinopol, pentru a-’i prezenta omagiile sale. Milan va sta la Constantinopol vre-o cincisprezece zile și apoi se va duce la Ierusalim și în Egipt.

Ce e original în această novelă? Absolut nimic! De cumva aceea, că din 24 foi tipărite în 8° a făcut o novelă ce se extinde pe vre-o 30 de coloane de foileton al „Gazetei”; și încă, întortochierea înțelesului, din cauză, că Alexandru lui Vadnai e un scriitor, un diarist, cum s’ar dîce mai corect, ear’ Guță al lui T. H. Pop e un student, și apoi ’și-a mai uitat și d-sa, ca să schimbe cuvintele ce se refereau la diarist și la student. Atragem atențiunea „Gazetei Transilvaniei” și îi spunem, că cu scriitorii la T. H. Pop își perde numai din popularitate și îi face numai necinste

Să vorbim acum de altă novelă. De Sirius. Publicată în „Gaz. Trans.” (Nr. 270—271 din 1887).

Ce e „Sirius”? Novelă? Aș! „Sirius” e stea, „Luceafărul” lui Eminescu încă stea. „Sirius” al lui T. H. Pop e prosa poeziei luceafărului lui Eminescu. Căci așa se vede, că pe Eminescu ’l-a ales dl T. H. Pop de model și de comoră, de unde să scoată tot ce-i trebuie. Dar’ să vedem.

În „Luceafărul” lui Eminescu se tractează de amorul „Cătălinei”. Ea iubese un „luceafăr”. Dar’ acest amor, sau ca s’-’l botezăm altminteru, această simpatie cătră un luceafăr, îl schimbă mai tîrziu înțelegerea „Cătălinei” în iubirea cea mai curată ce se încinsă între ea și „Cătălin”, un „viclean copil de casă”.

(Va urma).

Daudet bolnav. Din Paris vine scirea, că vestitul romancier Alphonse Daudet e bolnav greu. Autorul Sapho și Immortel suferă de o boală nervoasă. Dr. Charcot îi dă îngrijirile.

Un primar turbat. În decursul unei ședințe a reprezentanței comunale din Villefranche, în Franța, primarul a fost lovit de hidrofbie. El a mușcat pe vre-o cinci reprezentanți și a sgărit pe alți cîțiva. Sătenii au făcut o colecție, ca s’-și trimită întreaga reprezentanță comunală la Pasteur; primarul trage de moarte.

Din public.*)

Cluj, în 17 Martie 1889.

Onorată Redacțiune!

Nescind cine a luat în apărare „Onoarea” archidiecesei noastre față cu atacul cel nemeritat al dlui N. A. și fiind convins, că eară eu sînt suspicios cu fabricarea lui, ca și în vara trecută cu alți articoli referitori la Blaj, am făcut o declarațiune trimisă așa „pe nimerite”. Că n’am sciut cine este dl apărător se vede și de acolo, că ’l-am intitulat tot doamna și nu domn. Acum sciind, că „Sinceritatea” este dl Arseniu P. Bunca, preot greco-cat. și secretar al comitetului administrator de fondul școlastic grănițesc din reg. român I. în Sibiu, viu prin aceasta mai înainte de toate a mă ruga de iertare de d-sa pentru confundarea genului seu; ear’ pe onorabila redacțiune să binevoască a-’mi da loc în preșpita „Tribuna”, pentru-ca se-’i pot răspunde la toate cele-ce află de bine dl „secretar” a ’mi-le impu-ta publice!

Neg cu toată țaria, că eu ’mi-am laudat neamul în declarațiunea mea. Despre neamul meu nici vorbă nu este acolo. Am luat în apărare pe preoții cei-ce umblă tot în cărfaș, pe capelanii cei salariați mai bine, — după d-sa — decît profesorii din Blaj. Pe un anumit protopop, care umblă mai bine și mai elegant îmbrăcat decît domni canonici și pe care dl „secretar” îl vede prin Sibiu umblînd tot cu capușiu roșu. ’I-am luat pe toți aceștia în apărare și am dîs, — ca capelan atins și eu prin descoperirile d-sale, — că dacă „Sinceritatea”, care acum e intrupată în persoana dlui „secretar”, are de lucru cu N. A., să lase în pace persoanele de a treia, care lucră pentru vața bisericii mai mult decît tot neamul d-sale. Am dîs, că n’am sciut cine-’i, prin urmare nu ’i-am cunoscut nici neamul. Acum după-ce îmi spune, că cât e de strălucit neamul d-sale și că meritele neamului seu se pot vedea și în existența monarhiei, nu-’mi rămîne altceva, decît „propter bonum pacis” s’-i cred dlui „secretar” toate. Și dacă d-sa, care precum se vede este foarte bun detectiv, nu scia nimic despre acest individ, care astăvară, și după-ce m’am declarat publice, că nu eu sînt auctorul articolelor, încă a umblat pe căi laterale, cercetînd după mine, cu scop de a mă da pe mîna acelora, care de sigur că nu au scopuri îngerești față cu mine; dacă d-lui nu cunoasce nici pe preotul acela, care astăvară a atacat în loc public pe guvernul archidiecesei noastre pentru denumirea unui domn canonic; eară la cîteva zile, după-ce a convenit cu un frate al seu, numai decăt a început a lăuda publice tot în locul acela, tot pe acel guvern și tot pentru acea faptă. Dacă d-sa nu scie nimic despre toate aceste și e liniștit și în conștiința sa preotească, că nu m’a suspiciat pe mine, atunci îl rog să considere de revocate publice toate cele-ce le-am dîs pe nesciute la adresa d-sale!

Și în cazul acesta îl rog, ca atunci, cînd va mai lua în apărare „Onoarea” archidiecesei noastre, să nu o apere așa, încît pe toți să ne înțelește deolaltă, ci să se mărginească la obiect.

Rugarea d-sale, ca s’-’i arăt articoli mei, ca să se desfețeze și d-sa în ei, nu-’o pot împlini. Sci că d-sa este „secretar” în multe locuri: în Sibiu, în Blaj, la un anumit protopop, precum și la toți preoții cu trăsura, apoi la capelanii cei bine salariați. Pe toți îi scie ce fac? Cum umblă îmbrăcați? Ce salar trag? Nu vreau să-l abat prin articoli mei dela ocupațiunile sale cele atât de folositoare archidiecesei. Îl rog să creadă că-’i am. Și eu îi cred, că neamul d-sale e strălucit. Merit literar nu ’mi-am ascriu, nici nu-’mi ascriu. ’Mi-am împlinit datorința și pe calea aceasta. Cînd am vîdut, că pot folosi bisericii și națiunii, am scris ce a trebuit să scriu. Și aceasta o dîc fără a mă lăuda.

Ce privește isvorul, care m’a îndemnat să fac declarațiunea aceea, îl asigur pe dl „secretar”, că deși e bun detectiv, nu ’i-a succedat a-’l afla. Și nu mă pot mira îndeajuns, că d-sa cugetă, că a aflat isvorul cel sigur, din care m’am informat eu. Nu ai aflat, dl meu, nimica. Ceea-ce ai aflat e așa de inocent lucru și eu cu atîta reverență mă port cătră persoana aceea, încât nu în public, dar’ nici față cu a treia persoană n’aș fi în stare a o aduce în combinațiune. D-ta tot afli de bine a-’mi face imputare publică, că nu ’i-am primit sfatul. Vezi, dle „secretar”, sînt tată la 4

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

prunci și publice îți dă, că dacă d-ta vei fi în stare a documenta, că eu am căpătat ceva sfat dela cineva, pe care nu l-am împlinit, atunci de bunăvoie voi lăsa și eu prescură, precum ai lăsat-o și d-ta. Dacă chiar dorești, între patru ochi îți pot spune, care e isvorul cel sigur al meu. Îți voi spune așa de cu plăcere, ca să se te convingi, că deșeură ți-a fost osteneala, și ca să nu mai fii silit a lua rolul de detectiv și în materia aceasta neînsemnată!

Viu acum la acea imputare a dlui „secretar“, unde dă, că eu am opinione bună despre dl. N. A. Am și eu, dl. „secretar!“ Ca unul, care în viața mea nu m'am temut a-mi spune verde convingerea, iată o spun și acum: Așa dară, dl. „secretar“, că eu, Basiliu Podoabă, capelan gr.-cat. în Cluj, sunt de convingere, că N. A., pe care nu-l știu cine e, atunci când a reclamat sinodalitatea în biserica noastră, a reclamat-o pe baza canoanelor, căci într-adevăr sinodalitatea are baze solide în sf. canoane. Modalitatea însă, prelungă care a reclamat-o, este vătămătoare. Și dă, că „mi-ar plăce să știu numele și numele acelor preoți, care n'au convingerea aceasta. Cred, că pe toți ți-ai putea duce, dl. „secretar“, cu o singură căruță dintre cele multe ce le vești pe la preoți. Declarațiunea tractului Murș, ieșită în Nr. 57, o subscriu și eu, afară de dorința de sinoade exprimată și de dl. N. A., care dorința nici-când nu o pot crede, că tractul Murșului e în stare să o condamne, pentru-că atunci ar condamna sf. canoane, ceea-ce nici cel-ce altcum vorbesce în casă și altcum afară nu o poate face fără de a păcătui. Eu numai dela sinoade și alte conveniri bisericești aștept — după Dumnezeu — ameliorarea sorții noastre a preoților, bunăstarea poporului și toată înaintarea noastră culturală și materială. Sunt numai capelan, și dacă aș ști, că pentru această convingere voi fi degradat la rolul de crâșnic sau voi rămâne pururea ceea-ce sunt, și atunci încă de această părere voi fi. Și de această părere sunt și „domnii dela Cluj“, care nu se pot mira deasupra de onoare ce li-se face de câtva timp din partea Blajului, suspiciunându-se cu fabricarea articolelor de felul corespondenței dlui N. A.

„Domnii din Cluj“ nu apără indirecte nimic nici-odată, ci directe, dacă poftesc binele națiunii și al bisericii, și aceasta o vor face și de aci încolo.

Dacă eu „mi-aș nega convingerea înaintea dlui „secretar“ sau înaintea ori cui, „mi-aș renega tot trecutul și m'ar da de gol propunerile mele din sinoadele prot., care însumi le-am subșternut preavener. consistor metropolitan, între altele când cu introducerea adreselor maghiare pe epistolele oficioase bisericești.

În fine încă una. E semn caracteristic al timpului pentru arhiepiscopul nostru, că vine să-i aperse „onoarea“ un preot, care a abdicat de mult de prescură de bunăvoie. Și nu sunt alți oameni, care se ocupă numai cu de ale arhiepiscopiei și care de bună-seamă ți-ar ști apără onoare mai bine decât dlui „secretar“, care se ocupă și trebuie să se ocupe cu școalele grădăștesci, pentru care trage salariul!

Eu încă sunt fiu al arhiepiscopiei. Dar' decât să o apăr rău, mai bine am lăsat-o neapărată. Am așteptat să-i aperse „onoarea“ cei chemați, care știu cauzele și împiegurările, pentru care nu s'au ținut sinoade. Sau dacă nu sunt, să se lăsam cu toții în seara Domnului, pentru-că și alte atacuri mai brutale am îndurat noi preoții și am tăcut. Să ne aducem aminte, că ce au scris foile maghiare din Cluj despre noi numai în anul trecut? Ne-au numit: semibarbari, superstițioși, ucigători de oameni, lipitori etc., și deși „mi-am fost luat libertate a atrage atențiunea vener. cler, nici-unul n'am ținut nimica și tot noi sântem, pentru-că: „Apa trece, petrele rămân“.

Cu respect la fundațiunea Excelenței Sale Preasfințitului domn metropolit, fiindcă dl. „secretar“ atât sub pseudonumele „Sinceritatea“, cât și sub adevăratul nume ne comunică, că aceea nu s'a făcut la influența atacului nemeritat, după-că în declarațiunea mea am amintit de ea, fie-mi permis a-mi da părerea. Eu încă cred din toată convingerea mea, că aceea nu e făcută la influența articolului amintit, și ți atunci aș crede aceasta, când n'ar fi datată din 1 Ianuarie a. c., pentru-că Excelența Sa faptele cele nemuritoare, pe care le știu și eu, deși n'am așa isvoare bune ca dl. „secretar“, nu s'a îndatnat a le face la influența nimicului, ci la șoptirea inimii sale adevărat părintești. Împiegurarea însă, că în Cluj am primit circularul despre această îmbucurătoare seire chiar în ziua când a ieșit și răspunsul dlui „secretar“ sub pseudonumele „Sinceritatea“, m'a făcut de am exclamat cătră cei-ce erau în casă: „Vedeți, aceasta e răspunsul operat pentru N. A.“ Și aceasta și acum, după deslușirile ce le dă dl. „secretar“, o susțin și publice!

Din toate acestea va afla dl. „secretar“, că eu nu sânt contrar, precum îi place a mă numi. Nici nu-i pot fi nici-odată. Căci nici noi în persoană, nici chiar la sinoade, contra cărora se vede a fi, — nici interesele noastre personale, materiale și culturale, nu pot conveni nici-odată. D-sa e „secretar“ afară de biserică, departe de mine. Eu capelan într-o parohie miseră. D-sa în tângăleală, eu la rudă, ca și toți cei-ce am rămas lungă prescură. D-sa cu familie strălucită, pe care eu nu o cunosc, căci n'am avut onoare nici-odată. Eu cu familie și unită și neunită, precum o cunoaște prea bine dl. „secretar“. D-sa cu propetele mari pe tot locul în monarhie, eu fără nici o propete. N'avem unul cu altul absolut nimic. Și îi promit, că nici nu voi mai ave în viața mea, luând afară casul, când m'aș convinge, că dl. „secretar“ e alt „secretar“, în care cas imi rezerv dreptul de a mai vorbi, dacă va fi lipsă, altcum nu, pentru-că cu oameni, care știu cum ne purtăm, ce mâncăm, cum umblăm în casă și afară și o spun publice fără a se schimba la față — nu e consult a sta de vorbă des, ci e bine să-și lăși se-și facă treburile sale. Facă-și-le dară! Imputarea dlui „secretar“, că n'am maturitate în obiectul acesta, este adevărată. Pentru-că, ca să aibă cineva maturitate în asemenea obiect, se poftesc să aibă și o dosă bună de linguire. Eu de aceasta n'am, ci din contră mă lupt contra acelora, care știu foarte bine manua astfel de armă. Poate-că mă vor nimici. Să nu uite însă ceea-ce dăce străbunul poet: „E cinere nascitur ultor!“ *)

Basiliu Podoabă,
capelan gr.-cat. în Cluj.

*) Cu aceasta noi considerăm afacerea, într-cât a fost personală, ca încheiată. Red. „Trib.“

POSTA ULTIMĂ.

Viena, 18 Martie n. Alergerile de întregire pentru consiliul comunal s'au început astăzi. Alegătorii se îmbuldesc la urna electorală; e vorba de prima încercare de luptă a liberalismului în contra antisemiilor. Dispoziția e foarte agitată.

Tours, 18 Martie n. La banchele de ieri a rostit Boulanger un discurs de program, în care se îndreaptă în contra guvernului și a parlamentului; el nu voesc o republică parlamentară, care nesocotesce libertatea individului și a conștiinței și e cu prevenire față cu clerul.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Viena, 19 Martie n. La alegerile comunale de ieri partidul antisemit a dobândit mari succese.

Belgrad, 19 Martie n. Exregele Milan a primit ieri corpul diplomatic în audiență de adio. Seara a plecat.

Paris, 19 Martie n. În tranșacțiunile bursierilor pe boulevard dominează o mare panică, din cauză că a sosit din Londra vesti despre căderi ne mai pomenite ale prețurilor aramii.

Budapesta, 19 Martie n. Exregele Milan a sosit aici la oarele 9 și 30 m. și a tras la hotelul „Regina Angliei“. La 1 oară este primit de Maistatea Sa în audiență și la oarele 5 va lua parte la dineul Curții.

Presedintele camerei anunță interpelațiunea deputatului Eötvös privitoare la căile ferate ale Bihorului.

În desbaterea proiectului de lege militară Emeric Madarász a vorbit contra și Andor Vadvay pentru. La vorbirea celui din urmă stânga extremă și o parte a opoziției moderate a părșit demonstrativ sala ședințelor. În urmă s'au reîntors earăși.

Praga, 19 Martie n. Trenul de persoane de seara al societății căii ferate Francisc Iosif a derailat în urma unei frângeri de roată la Cercanpischely (?). Șapte vagoane de persoane s'au răsturnat, patru pasageri sânt morți și mai mulți răniți. Un tren de ajutor a plecat spre locul catastrofei. Pasagerii trenului accelerat vienez au trebuit să schimbe vagoanele.

Bibliografie.

„Romänische Revue“. Politisch-literarische Monatsschrift. Editor: Dr. Corneliu Diaconovich. Direcțiunea: Viena, VIII, Alserstrasse 27. III. Heft. V. Jahrgang. Cuprinsul: Ioan Popasu. (Mit Portrait.) — Einiges über den Gang und die Entwicklung der theologischen und clericalen Cultur in der Bucovina, von Isidor Ritter von Onciul. (Fortsetzung.) — Das trajanische Dazien auf der Peutingerischen Weltkarte des Castorius, von P. Brosteau. — Die Colinda, ihr Ursprung und ihre astronomische Bedeutung, nach S. Mangiucă. (Schluss.) — Das Lied der Schäfer, nach J. B. Muntescul, von L. V. Fischer. — Die „Vlachen“ des Kevanemos, byzantinischen Geschichtsschreibers des 11. Jahrhunderts und die „Provincia Latinorum“ id est Moro-Vlachorum des Diokleates aus dem 12. Jahrhundert, von Sim. Mangiucă. — Rundschau. Din Vereinigung der romanischen Fürstenthümer. — Die königl. romanische Armee. — Das bacteriologische Institut in Bucuresci. — „Das literarische Rumänien“.

„Gutinel“ este numele unui diar social literar și economic, care apare în fiecare Mercuri în Baia-mare, sub redacțiunea lui Gavril Szabó.

Sumarul „Revistei de medicină veterinară“, Nr. 2, anul II. Cestiuni la ordinea zilei: Despre proprietățile antiseptice ale apei cloriformate de I. St. Furtună. — Despre instituțiile și economia ipică a Franței, raport prezentat dlui ministru de interne, de Dim. Curteanu, inspector veterinar. — O propunere contrafrăilor medici veterinari de județe, de I. Petrescu. — Sublimatul corosiv în tractamentul aricelei, de M. Călinescu, Morvo-farcin ecut. de V. C. Budurescu. — Despre acusațiunile ce ni-se făceau cu ocaziunea cercetărilor asupra emoglobinierei bacteriene a boului, de I. St. Furtună.

„Revista specială a lucrărilor străine“: — Eficacitatea comparativă a antisepticilor, de Riedlin. — Vata biiodur mercurată. — Tractamentul ematurilor rebele prin alun, de Dedama. — Colchicina, de Oberlin. — Întrubunarea acidului fenic în indigestiune, de Dr. Dixon. — Solanina și cloridratul de solanină ca succedaneu ale morfinei, Oxidul de bismut, un nou antiseptic. — Metilelor-formul ca anestezie, de Dubois și Roux. — Cronică. — Bibliografie.

Sumarul „Revistei Armatei“, Nr. 3, anul VII: Revista interioară. — Expunerea de motive la proiectul de lege a pensiunilor militare. — Studiu asupra ordinilor grafice de marș. — Uniformele în armata noastră. — Propuneri. — Cronică exterioară. — Diverse.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Posturi vacante:

— Un post de profesor de gimnastică la gimnasiul de stat din Solnoc, cu salariu de 500 fl. A se adresa până în 10 Aprilie st. n. a. c. la autoritățile competente.

— Un post de executor la judecătoria cerc. din Sereďa (Nyárad-Szereda). A se adresa în două săptămâni la președintele tribunalului reg. din Murș-Oșorheiu.

— Un post de scriitor la judecătoria cerc. din Iglőu, cu salariu de 500 fl. și relut de cuartir 100 fl. A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.

Călimdarul zilei.

8/20 Martie.

Julian: Teofil.
Gregorian: Nichita.

Soarele: răsare 6.6, apune 6.10.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 19 Martie, 6 oare dimineața.

Observat	Diferența din prețiuș	Temperatura dină Gelsius	Maximul de temperatură	Minimul de temperatură	Direcția vântului
727.0	-1.3	-0.4	+3.4	-0.4	SV

Din țeară, 16 Martie, 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosfer. în mm.	Temperatura aerului în Gelsius	Vântul direcția	tura în mm.	tura în Gelsius	tura în Gelsius
Budapesta	764	+ 0.5	O	1		
Sibiu	763	+ 0.1	O	1		
Cluj	763	+ 1.6	O	2		
Orșova	765	+ 1.8	N	1		
Timișoara	767	+ 0.6	O	1		
Arad	764	+ 1.3	N	2		
Panciova	763	+ 1.6	N	1		

Sosiți în Sibiu.

La 19 Martie n.

Hotel „Neurivier“. Doamna Fischer din Dicio-Sân-Martin; Malberg, căpitan în Făgăraș; Ludwig, comerciant din Viena; Bilkei, privatier din Arad; Petersberger, pădurar din Câmpeni; Safir, colonel din Brașov.

Hotel „Habermann“. Mandl, fabricant de sticlă din Porumbacu-de-sus; Girig, hotelier din Sebeșul-său.

Economic.

Favoruri de tarif pentru exportul de cartofi. În Vestul Europei crește consumul de cartofi tot mai mult; se transportă cantități mari de cartofi din Europa-estică în Franța și Anglia. În interesul exportului nostru, direcțiunea r. u. a căilor ferate de stat a micșorat foarte mult taxele de transport pentru cartofi care se trimit în vagoane cu „fracht“ spre Franța, Anglia etc. via Fiume, mai departe spre Elveția, Bavaria și Germania sudică.

Un insect vătămător pentru mazere.

Există un insect din ordinul Coleopterelor cu o mulțime foarte mare de specii stricătoare recoltelor. Acest insect, ca și gărgărița, prăpădesc grăul, linte, mai ales însă mazerea. Naturaliștii îl numesc *Bruchus-pisi*. Acest vrășmaș al mazării își pune ouăle primăvara pe posghița boabelor; ouăle transformate în larvă intră în mazere și mănâncă tot miezul, trecând în nimfă.

Cum am pute scăpa mazerea oprită pentru semințe de acest vrășmaș; căci care semințe de mazere vor fi atinse de numitul insect, nu dau decât anevoie, planta e piper-nicită și fără rod.

Iată remedii ce ni-l recomandă un jurnal de agricultură practică din Franța.

Dacă avem mazere atinsă de acest insect, putem împiedeca înmulțirea acestui inamic, distrugându-l iarna prin ajutorul căldurii. Așa se iau saci de mazere și se pun în q cameră caldă, și îndată insectele dând de căldură, se împrăscie prin casă. Atunci cu mătura le dăm afară, dar' cele care rămân nemăturate mor de ger, dacă deschidem ferestrele, ca să se răcească odaia iute.

Mai trebuie ca mazerea pentru semănat să nu o ținem la un loc, ci să o tot prefirăm; asemenea înainte de a o pune în pământ, să o ținem câteva oare în apă și să nu luăm pentru semănat decât boabele rămase în fundul apei.

Mai este și un alt mijloc de a ave un câmp de mazere promițător.

În luna lui Martie, înainte de ce vegetațiunea se pornească, se tractează locul pus cu mazere bănuită ori chiar atacată de bruchus-pisi prin o compoziție chimică: se topește un chilogram de sulfat de cupru în 12 litre de apă și această soluțiune se amestecă cu alta formată din 2 chilograme de var nestins pus în 4 litre de apă. Această compoziție se aruncă peste locul de mazăre înaintea de ce bobul ar fi dat, cu ajutorul stropitoareii Ravenau.

Trifoiul roșu. Trifoiul roșu este una din plantele furagiere cele mai importante. El isbutesc în pământurile bune pentru grăul, adevă argilo-calcarii, calcarii-argiloase sau nisipo-calcaroase ori vâroase; numai stratul arabil trebuie să fie profund și permeabil, pentru-ca rădăcinile să poată a se înfige adânc și a găsi umezeala trebuincioasă.

Pământul trebuie bine preparat, arat de mai multe-ori, grăpat și îngrașat; pentru-că numai atunci trifoiul crește mai frumos și produce mai mult.

Sămănătura se face primăvara în amestec cu raygrasul sau cu altă plantă cereală: ca grăul sau ovėsul, punându-se în termin de mijloc până la 12 chilograme de semăntă pe pogon.

Trifoiul crește repede și se poate cosi de două și de trei-ori pe vară, dând și o otavă abundantă pentru pășunarea vitelor toamna. Cositul trifoiului trebuie să se facă când încep plantele să înflorească, căci mai târziu fânul se întărește și devine puțin nutritiv.

Un pogon de trifoi bine îngrijit produce până la 7 sau 8 chilograme de furagiu.

Trifoiul poate să ocupe pământul numai 18 luni și după aceea se ară livadia toamna și se samănă una dintre cereale, precum: grăul, orzul, ovėsul sau secara, care dau producțiuni frumoase, fiindcă trifoiul lasă pământul gras și prin urmare foarte roditor.

Pentru trifoiu chieluilele sânt tot cam aceleași ca pentru lucernă. Recomandăm cultivatorilor în genere introducerea acestei plante în agricultură, fiind una din cele mai folositoare.

Rectificare. În Nrul de ieri al „Tribunei“ s'a străcurat o notiță „Institutul de bacteriologie din Bucuresci“ în rubrica „Economic“. Această notiță era menită pentru „Cronică“; rectificăm greșala.

Prețul mărfurilor.

Întrul de rimători în Steinbruch. În 16 Martie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 55.— cr. până 55 1/2 cr., unguresci grei, dineri 57.— cr. până 58 1/2 cr., de mijloc 56.— cr. până 57 1/2 cr., ușori 49.— cr., până 50.— cr., marfă țărănească, grea 49.— cr., până 50.— cr., de mijloc 48 1/2 cr., până 49.— cr., ușoră 48.— cr. până 48 1/2 cr., românesci, de Bakony, grei 61.— cr. până 61 1/2 cr., transito, de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 50 1/2 cr. până 50.— cr., transito de mijloc 47.— cr. până 47 1/2 cr., transito ușori 44 cr. până 46.— cr., îngrașiți și ghindă — cr. până — cr. per 4 1/2 cumpenți dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 16 Martie 1889.

Săminte	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Săminte	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
Grâu			Grâu		
Bănățeneș, non	—	—	de primă, de toam.	7.20	7.22
Grâu dela Tisa	7.45	7.65	ful. Aug.	7.41	7.43
Grâu de Pesta	7.50	7.60	Mai-Iun.	4.98	5.—
Grâu de Alba-regală	7.50	7.60	de toam.	5.26	5.31
Grâu de Bácska	7.50	7.60			
Unguresce de Nord	7.35	7.60			
Săminte, vechi ori noue	Solul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.		
Săcură					
Ovăz	Nutret de vînșat de bere	70—72	6.65	5.90	
Ovăz		60—62	5.80	6.20	
Cucuruz (porumb)	bănaș, de altsoiu	62—64	6.30	7.10	
		39—41	7.35	8.50	
		73	5.25	5.70	
		75	4.40	4.65	
			4.75	4.75	
Hrișcă			5.40	5.75	
Grâu	de primă, de toam.	7.20	7.22		
Cucuruz	ful. Aug.	7.41	7.43		
Ovăz	Mai-Iun.	4.98	5.—		
	de toam.	5.26	5.31		
Produse diverse	Solul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.		
Sem. de trif.	Lucernă ungurescă	60.—	64.—		
„	franceză	—	—		
„	italiană	—	—		
„	roșie	48.—	58.—		
Oleu de rap.	rafinat	37.—	37.50		
Oleu de in					
Uns. de porc	dela Pesta dela țeară svinată afumată	58.75	60.—		
Slănină		51.—	51.50		
Său		56.—	57.—		
Prune	din Bosnia, în buți	33.50	34.50		
Lictar	din Sërbia, în saci	10.25	17.50		
	slavon, nou	16.50	16.75		
Nuci	bănățeneș	16.—	16.25		
Gogoși	din Ungaria unguresci	—	—		
	sërbesci	—	—		
Miere	brută	29.50	30.—		
	galbină străcurată de Rosenau	33.—	34.—		
Ceară		115.—	117.—		
Spirit	brut	14.—	15.—		
	Drojdințe de spirit	18.50	19.—		

Cursul pieței din Sibiu.

din 19 Martie st. n. 1889.

Hărție-monetă română	Cump.	9.40	vënd.	9.50
Lire turcesci		10.80		10.90
Imperiali		9.80		9.90
Ruble rusesci		1.25		1.28

Bursa de Budapesta

din 16 Martie st. n. 1889.

Rentă de aur ung.	6 1/2%	101.40
„ „ hărție „	4 1/2%	94.20
„ „ hărție „	5%	146.—
Imprumutul căilor ferate ung.		146.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	(1-a emisiune)	99.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	(2-a emisiune)	120.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	(3-a emisiune)	115.—
Bonuri rurale ung.		104.75
„ „ cu cl. de sortare		104.75
„ „ bănățene-timigene		104.75
„ „ cu cl. de sortare		104.75
„ „ transilvane		104.75
„ „ croato-slavone		104.—
Despăgubire pentru diina ung. de vin		99.75
Imprumut cu premiu ung.		137.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		126.50
Renta de hărție austriacă		83.—
„ „ argint austriacă		83.50
„ „ aur austriacă		111.—
Losurile austr. din 1860		141.—
Acțiunile băncii austro-ungare		890.—
„ „ de credit ung.		809.75
„ „ austr.		802.20
Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și economii		102.—
„ Albina		—
Argintul		—
Galbeni împărătesci		5.65
Napoleon-d'ori		9.60
Mărci 100 imp. germane		59.45
Londra 10 Livres sterlingi		121.90

Bursa de Viena

din 16 Martie st. n. 1889.

Renta de aur ung.	6 1/2%	101.80
„ „ hărție „	4 1/2%	94.25
„ „ hărție „	5%	146.—
Imprumutul căilor ferate ung.		146.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	(1-a emisiune)	99.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	(2-a emisiune)	120.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	(3-a emisiune)	114.50
Bonuri rurale ung.		104.75
„ „ cu cl. de sortare		104.75
„ „ bănățene-timigene		104.75
„ „ cu cl. de sortare		104.75
„ „ transilvane		104.85
„ „ croato-slavone		105.—
Despăgubire pentru diina ung. de vin		99.85

Concurs.

De ocupat postul de scriitor la subscrisul. Salar lunar 33 fl. sau 20 fl. și viptul. Condițiuni: a fi depus cenzura de notar și atestate bune. A se suplica până în **25 Martie a. c.** la subscrisul.

Cugir (Kudsir); în 16 Martie 1889.

Procopiu Herlea,
notar comunal.

[697] 1—1

INSTITUT TIPOGRAFIC IN SIBIIU.

A ieșit de sub tipar și se află de vânzare la
Institutul tipografic din Sibiu:

TINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din
comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Împrumuturi**de bani favorabile**

primesc persoane independente, care
au un cvartr anual și câștig regulat,
și anume măiestri, negustori, func-
ționari, ofieri, particulari, proprietari
etc. după proporție, de la 100 fl. până
la 2000 fl. ca credit personal,
prelungă solvire ușoară de una sau
trei luni cu camete de 6%.

Prelungă intabulare la cărțile
fundare cu 4½% și 5% cu ori
fără amortisare. Deslușiri de:

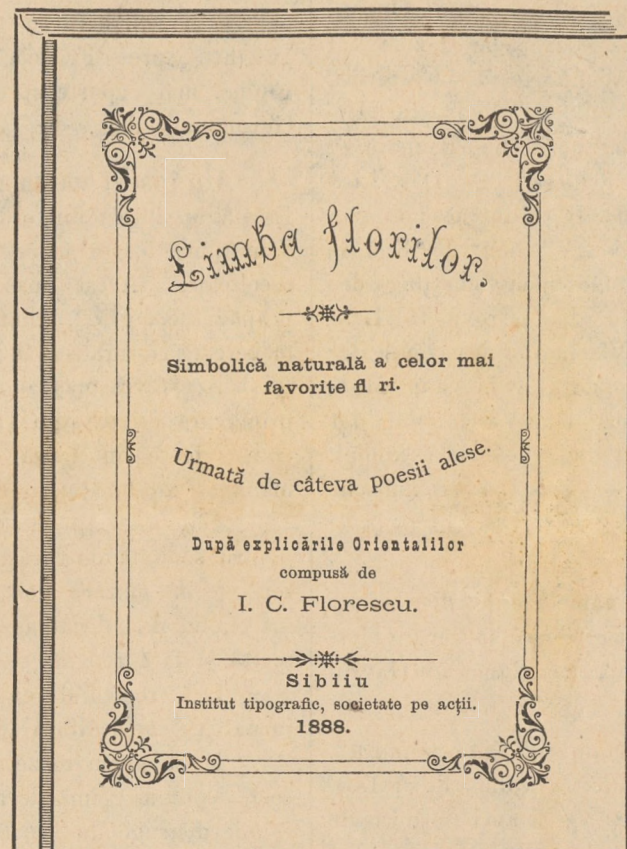
G. A. Steiner, Budapesta
strada „Cont. Károlyi” 12.

Întrebărilor în scris sunt a se alătura 3 buc.
marce postale. [694] 1—3

INSTITUTUL TIPOGRAFIC

recomandă ca foarte potrivit

CADOU DE SUVENIRE.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 5 cr. v. a. de exemplar.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din Sibiu

recomandă:

Comassările

de

IOAN CORNEA,
inginer diplomat.

Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germână-română.

1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depou general pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania

deschide abonament pe anul 1889

la

„**Amicul Familiei.**” Dîar beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrațiuni. Cursul XIII. — Apare în 1 și 15 di a luni în numeri câte de 2—3 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poezii, romane, schițe, piese teatrale ș. a.; — mai departe tractează chestiuni literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune viața socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte poporațiuni din patrie și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nîsuesce a face câte-o oară plăcută familiei strîvite de grijile vieții; și preste tot nîsuesce a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă ori marce postale.

„**Preotul Român.**” Dîar bisericesc, școlastic și literar — cu ilustrațiuni. Cursul XV. — Apare în broșuri lunare câte de 2½—3½ coale; și publică portretele și biografiile arhierilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni, — mai departe articoli din sfera tuturor științelor teologice și între acestia mulțime de predici pe Dumineci, sîrbători și diverse ocașii, mai ales funebre, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literare; și în urmă tot soiul de amănunte și sciri cu preferența celor din sfera bisericească, școlastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă ori marce postale.

Colectanții primesc gratis tot al patrulea exemplar.

Numeri de probă se trimit gratis ori-cui cere.

Tot de acolo se mai pot procura și următoarele cărți din editura proprie:

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere, înveridată și apretată de Dr. Gregoriu Silași. (Op. complet.) Broșura I, II, și III. Prețul broș. I, II, câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună 1 fl. v. a.

Merinde dela școală sau învățături pentru popor, culesse din diarul unui școlar, de Dr. George Popa. — Opul acesta, pentru povățuirile lui valoroase, are să ocupe un loc de frunte în bibliotecile noastre populare. Dl autor a avut nimerita idee, de a publica prin opul de față un diar de școală ce 'și-l făcuse ca elev de anul I. al școlii populare superioare din Cămpeni, va să dîcă precînd era în al 4-lea an de școală. În acest diar se cuprind diferite impresiuni din copilărie, atât din școală, cât și afară de școală, o colecțiune bogată de diferite povățuiri primite dela învățătorul seu, pe care autorul le-a prelucrat și desvoltat cu multă îngrijire. Cele mai fundamentale principii cu privire la morală religioasă, naționalitate, igienă, economie, istorie etc. etc. se află în acest op, așa că singur numai câteva din cele 32 capitole, cum ar fi de exemplu capitolul despre fum, despre curățirea trupului etc, ar fi de ajuns pentru a merita să nu lipsească din nici o bibliotecă populară românească. Opul cuprinde 289 pag. 8°. — Prețul unui exemplar cu porto francat e 1 fl. 10 cr.

Barbu cobzarul. Novellă originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Puterea amorului. Novellă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novellă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novellă originală. — Continuarea novelei: „Idealul pierdut” — de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Miseriile sociale. Novellă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Fântăna dorului. Novellă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrean craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul Sihastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Bunica și nepoțelul. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé, de G. Simu. Prețul 10 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novellă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Brandă sau novellă fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novellă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Naratiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Herman și Dorotea, după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide, trad. în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în sa-
lele gimnaziului din Fiume prin Vincențiu Nicoară,
prof. gimnas. — Cu portretul M. S. regine României.
Prețul 15 cr.

Poezii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un
volum de 192 pagini, cuprinde 103 poezii bine alese
și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și viole, poezii populare, culesse
de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale.
Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu pui ei
de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca „Săteanului Român.” Cartea
III., IV. Cuprind materii foarte interesante și amuzante.
Prețul la ambele 50 cr. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca „Familiei.” Cartea I. Cuprinde ma-
terii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete, din economie, industrie, co-
merciu și chemie. Prețul 50 cr.

Economia pentru școlile populare de T. Roșiu.
Ed. II. Prețul 30 cr.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la
Români. De Vasilie Gr. Borgovan. Prețul 15 cr.

Manual de gramatica limbii române pentru
școlile populare, în trei cursuri, de Maxim Pop, pro-
fesor la gimnaziul din Năsăud. — Manual aprobat prin
ministerul de culte și instrucțiune publică cu rescriptul
de datul 26 Aprilie 1886 Nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebre,
urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

**Carte conducătoare la propunerea calcu-
lării în școala populară** pentru învățători și prepa-
randi. Broș. I. scrisă de Gavril Trifu, profesor
preparandial. Prețul 80 cr.

Cuvântări bisericesci la toate sîrbătorile
de preste an de I. Papiu. Un volum de preste 24
coale 8° mare, hîrtie fină. — Numele d-lui I. Papiu
este mult mai bine cunoscut clerului român, decît să
fie de lipsă a mai recomanda acest nou produs al
d-sale. Clerul român a învățat a-i apretui scrierile d-sale
pentru însemnata lor valoare literară. — Noul tom de

predici întrece încă toate volumurile de predici edate
până acum prin întocmirea sa, avînd o notă istorică la
fiecare sîrbătoare, care arată timpul introducerii, fazele
prin care a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva
sîrbătoare. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 2 fl.

Cuvântări funebrele și iertăciuni pentru
diferite cazuri de moarte, întocmite de Ioan
Papiu. — Acest volum de preste 24 coale cuprinde:
8 cuvântări acomodate pentru orice cazuri ordinare de
moarte întemplate în timpuri diferite ale anului, 10 la
casuri ordinare, însă mai speciale de moarte, 4 la înor-
mîntarea oamenilor bătrîni, 5 la înorîntarea princi-
lor, tinerilor și a junilor, 9 la casuri de moarte speciale;
— apoi pe mai bine de patru coale urmează o mulțime
de iertăciuni precedate de o întroducere generală în ier-
tăciuni, și anume: 1. Iertăciunile bărbatului dela mu-
iere; 2. — ale muierii dela bărbat; 3. — ale părintelui
dela fii; 4. — ale mamei dela fii; 5. — ale fiilor dela
părinți; 6. — ale fratelui sau surorii dela frații și surori;
7. — ale nepoților dela moși, moașe, buni, bune, străbuni,
străbune; 8. — ale nepoților dela unchi și mătușe; 9. —
dela neamuri și consăngeni mai depărtați; 10. —
dela conșoți de aceeași ocupațiune; 11. dela binefăcători,
amici, cunoscuți și dela toți creștinii adunați. Recomân-
dăm clerului român acest bogat volum de cuvântări fune-
brele și iertăciuni lucrate amănunțat tuturor cerințelor
preoțiilor fungente la casuri funebre. — Prețul unui
exemplar expedit franco e 2 fl.

Cuvântări bisericesci. Tomul III., scris de
Ioan Papiu. — Acest tom cuprinde predici pe Du-
mineci și se extinde pe 12 coale 8° mare. — Prețul unui
exemplar expedit franco e 1 fl.

**Orientul catolic sau concordanțele tra-
dițiunii,** în două limbi — română și latină, tractează
despre primatul bisericii și se extinde pe 22 coale 8°
mare. — Scrisă de Ioan Papiu. — Opul acesta a
fost recensat favoritor și laudat și de foile străine. —
Prețul unui exemplar expedit franco e numai 1 fl. 50 cr.

Rezultatele filosofiei sau cunoscințele cele mai
de frunte despre natura spirituală a omului, despre rela-
țiunile și scopul lui, expuse în mod popular de profesorul
Dr. Iosif Frappotti și prelucrate în traducere liberă
(cu facultate dela autorul) de Ioan Papiu. — Acest
op, care se extinde pe 11 coale 8°, e foarte acomodat
ca premiu pentru cei-ce absolvă școala populară, se vinde
cu prețul numai de 50 cr. exemplarul expedit franco.

**Manual catehetic pentru primii ani șco-
lastici,** prelucrat după I. A. Fritz de Basiliu Ratiu,
fost profesor de sf. scriptură, catehetică și metodică în

seminarul archidieceșan din Blaj, actualmente vicar archie-
piscopesc în Făgăraș. — Acest op de mare însemnătate
pentru literatura catehetică română este o prelucrare
liberă, schimbînd unele aplicări practice cu altele rece-
rute de relațiunile și lipsele băieților nostri, ear' cere-
moniile bisericesci înlocuindu-le cu cele prescise și usitate
în biserica noastră română. În note se arată și proce-
dura ce are să o observe catechetul față cu discipulii
sei. Această scriere are să fie un îndreptar în mîna
catechetilor, învățătorilor și a părinților la instrucțiunea
religioasă-morală ce au să o dea micilor băieți. — Prețul
unui exemplar din acest op, care poartă claușula apro-
bării Preaven. ordinarat metropolitan din Blaj și care
cuprinde 222 pag. 8°, avînd mai multe poezii în text,
— este 1 fl.

Omiliile celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan
Gură-de-aur la epistolele sîntului apostol Paul către
Tit și Filemon. Traduse de Constantin Morariu.
Prețul unui exemplar cu porto-francat e 60 cr.

Dumnezeiasca liturgie a celui dintru sfinți
părintelui nostru Ioan Chrysostom, compusă din ope-
rele aceluia sînt părinte de Ioan Borosiu, paroch gr.-cat.
și asesor consistorial. Prețul unui exemplar cu porto-fran-
cat e 40 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni
și cîntări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui
exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pînză
80 cr., legat mai fin 1 fl., legat în piele 1 fl. 30 cr.,
în lux 2.50—2.80.

Micul mărgăritar sufletesc. Cîrticică de rugă-
ciuni și cîntări bisericesci — frumos ilustrată, pentru
pruncii școlari de ambe sexe. Prețul unui exemplar
broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pînză 26 cr.

Cîrticică de rugăciuni și cîntări pentru pruncii
școlari de ambe sexe. Cu mai multe icoane fru-
moase. Prețul unui exemplar e 10 cr.; 50 = 3 fl.,
100 = 5 fl.

Visul Preasfîntei Vergure Maria a Născătoarei
de D-șeu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase.
Cu icoane frumoase. Prețul unui exemplar expedit
franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exem-
plare 9 fl.

Epistolia D. N. Isus Christos. Prețul unui exem-
plar legat și expedit franco e 15 cr.

A se adresa la „Cancelaria Negruțiu” în Gherla — Sz.-Ujvár. — Transilvania.

Unde se cumpără acțiunile tuturor bancelor române cu prețurile cele mai bune.